

GUNNAR NIELSEN

Ongin sær mínar

FÓTBÓLTUR Í næstan eitt ár hevur Gunnar Nielsen bart eina langan og einsligan dyst handan fýra veggir í einum venjingarhøli. Stríðið fyri at koma seg eftir álvarsliga knæskaðan hevur styrkt stóra málverjan, men somuleiðis givið honum nógvt at hugsa um

Tróndur Arge - Manchester

Tað er nú næstan eitt ár síðani at dreymurin um eina yrkisleið sum fótboltsspælari hekk í einum tunn-um tráði hjá Gunnari Nielsen. Í eykaliðsdysti fyri Manchester City brast føroyski landsliðsmálverjin saman við mótstøðuleikara. Knæið á vinstra beini fekk álvarsligan skaða, har bæði liðbond, krossbond og vøddar fóru illa.

Lagnan sum fótboltsspælari var í hondunum á serkønum hjálparfólki hjá Manchester City og læknafrøðingi í London. Í fleiri mánaðir mátti málverjin sova við hjálpartóli, ið kølir knæið. Honum nýttist somuleiðis hjápartóli at gera rørslur við knænum. Í eina tíð var málið bara at kunna ganga aftur.

Einsligur dystur

Tað er ein einslig, strævin og avbjóðandi tíð, tá ein fótboltsspælari gerst álvarsliga skaddur. Stríðið og dysturin um koma fyri seg hevur tikið mótið frá mongum fótbolts-spælara gjøgnum tíðina.

Kenslan av ikki at verða ein partur av hópinum og at síggja hinar venja og spæla, meðan vónirnar hjá einum sjálvum eru handan fýra veggirnir í venjingarhølinum kann kneikka sjálvt teir sterkastu fótboltsleikararnar.

Í fleiri mánaðir kann verða ringt at fáa eyga á framgongdina. Uppvenjingin er ein røð av venjingum við nógvari pínu.

Gunnar Nielsen hevur nú roynt at liva fótboltsmarruna í næstan eitt ár. Hann hevur lært nógvt um tað líkamliga og um seg sjálvan sum persón. Tú kanst ikki taka nakað fyri givið í fótbolti og tað er havnarmaðurin fult greiður yvir í dag.

– Tað tekur bara ein brotpart av einum sekundi at blíva skaddur, sigur Gunnar Nielsen og tekur høgru hond um skadda knæið. Tað er sunnukvøld og málverjin ger seg kláran til enn eina viku av uppvenjing.

– Ein av mínum liðfeløgum segði við meg, at tá tú ert skaddur, er tað kanska tú næstan líka so gott at verða deyður, tí tú fert í gloymibókirnar hjá øllum. Ongin hugsar um teg, tá hópurin skal mannast og ongin vísur áhuga fyri tær, tí tú kanst ikki koma við nøkrum so leingi tú ert skaddur, sigur Gunnar og leggur afturat, at liðfelagin nokk

James Milner brosar og hevur tað hugaligari enn Gunnar í bakgrundini. – Tað er hart at síggja leikarar koma til uppvenjingar eftir skaðar og blíva klárir, meðan eg framvegis ikki blívi klárur, sigur Gunnar

meinti tað meira sum myndamál enn nakað annað.

Sigrarnar, sum tú fært, vinnur tú í einum venjingarhøli uttan at nakar sær. Tú ert har einsamallur við einum hjáparfólki.

– Eg helt, at eg var yrkisleikari áðrenn eg bleiv skaddur. Nú skilji eg av álvara hvat skal til fyri at klára seg. Ein slíkur skaði setur stór krøv bæði til tað líkamliga og tað sálarliga, sigur Gunnar og leggur ein ísposa á knæið. Hann skal køla knæið hvørt kvøld.

Eitt lítið mál á gangin

Fyri at vinna stóra dystin og kunna spæla fótbolt aftur, má Gunnar vinna nógvar smærri sigrar. Oftani í einsemi í einum venjingarhøli, meðan liðfelagirnir tuska runt uttanfyri.

– Tað er týðningarmikið at seta sær ítøkilig mál. Tað nyttar ikki at seta sær sum mál at kunna spæla fótbolt um eitt ár. Tað er ikki ítøkiligt nokk. Tú mást seta tær smærri mál so hvørt, sigur Gunnar.

– Fyrst er málið kanska bara at sleppa ganga aftur, so er tað at kunna boyggja knæið og kanska renna eitt sindur. Síðani at kunna sparka til ein bólt og gera skjotari renningar. Soleiðis verður tú noyddur at seta tær smærri mál, so tú kanst vinna nakrar sigrar og kenna teg væl, greiðir havnarmaðurin frá.

Gjøgnum seinastu ellivu mánaðirnir hava nógvir leikarar verið skaddir. Teir hava tó allir havt smærri og minni álvarsligar skaðar.

– Tað er hart at síggja leikarar koma til uppvenjingar eftir skaðar og blíva klárir, meðan eg framvegis ikki blívi klárur, sigur Gunnar víðari.

Tað er heldur ikki altíð, at føroyski landsliðsmálverjin vinnur sínar smærri dystir í venjingarhølinum. Alt gekk ikki sum tað skuldi, tá Gunnar kom aftur til venjing eftir summarsteðgin.

– Tað gekk skjótt fyrstu fýra mánaðirnir og eina løtu hugsaði eg, at eg fór at blíva klárur aftur upp á einar sjei ella átta mánaðir. Men tá eg kom aftur eftir summarsteðgin, vildi knæið bráðliga ikki tað sama, sum tað vildi áðrenn. Tá sá eg veruliga hvussu álvarsligur skaðin var og hvussu langa tíð tað fór at taka at koma fyri meg. Tað var eitt hart tíðarskeið at koma ígjøgnum, greiðir Gunnar frá, meðan hann enn eina ferð tekur eftir knænum.

– Eg havi nátt øllum málunum, sum eg havi sett mær higartil, men tað er ikki altíð eg eg havi nátt teimum beinanvegin. Men náði eg ikki málinum í dag, so náði eg tað í morgin, sigur næstan tveir metrar langi málverjin.

Ein broyttur maður

Gunnar Nielsen er ein broyttur maður í dag. Langi og drúgv dysturin fyri at gerast klárur aftur hevur sett síni spor á 25-ára gamla málverjan.

– Eg eri blivin mentalt betri fyri. Tú fært meg ikki at siga, at tað var gott at eg bleiv skaddur, men eg eri glaður fyri at eg havi fingið so nógvt burtur úr meðan eg havi verið skaddur. Eg havi havt nógvar harðar venjingar, har tað hevur verið nógvt pína og knæið hjá mær ikki hevur klárað, men koyrt á alíka væl. Tær upplivingarnar hava styrkt meg sum menniskja og sum fótboltsspælari, sigur landsliðsleikarin, ið hevur verið í Manchester City í trý ár.

– Eg havi lært ótrúliga nógvt tíðina eg havi verið skaddur. Tað er týðningarmikið at eta rætt, so tú fært mest møguligt burtur úr hvørjari venjing. Tað havi eg veruliga fingið eyguni upp fyri síðani eg bleiv skaddur. Eg havi eisini lært um kroppin hjá mær og pínu. Tú lærir, at tú tolið meiri av enn tú kanska helt áðrenn. Fyrr kundi eg gremja meg um eitt eymt lær, men hatta setur veruliga tingini í ein størri samanhang, leggur Gunnar afturat.

Seinastu tvey árin hava verið torfør fyri 25-ára gamla málverjan. Hann fekk í landsdystinum í Estlandi á summri 2010 ein fipurskaða.

Skaðin gjørdi, at hann ikki fekk spæla nakað serlig fyri Tranmere, sum hann var útleigaður til um tað mundið.

Nakrar vikur seinni varð Gunnar klárur, tá føroyska landsliðið í Italia tapti 5-0. Í seinastu minuttunum bleiv Gunnar aftur skaddur. Hesaferð í økslini og tað gingu mánaðir áðenn hann aftur kundi standa í mál.

Gunnar hevði í februar mánaði í fjør verið skaðafriur í tveir mánaðir og feløg sum Southampton vóru áhugaði í at leiga hann, tá knæið fekk álvarsligan skaða.

Fyrireikaður upp á ikki at kunna spæla aftur

Óvissan um hvussu skaðin fór lekjast fekk nógvar tankar í gongd hjá Gunnari. Hetta hevur verið endastatiónin hjá fleiri leikarum.

– Tá eg fyrst hoyrði hvat var galið og hvat fyri skaða eg hevði, so var mín fyrsti tanki bara at kunna ganga aftur. Eg hugsaði sjálvandi um hvat eg skuldi gera um eg ikki kundi spæla aftur og hvat annað eg kann gera her í lívinum, sigur Gunnar.

Tað er sami spurningurin, ið rakar allar fótboltsspælarar, tá teir gevast. Men Gunnar er bara 25-ára gamal og tað kom óvart við, at hann bráðliga skuldi hugsa slíkar tankar.

– Skaðin hevur fingið meg at hugsa nógvt um lívið. Eg roknaði ikki við at eg skuldi fáa slíkar tankar so ungur, men hetta er nokk eisini tað, sum leikarar skulu í gjøgnum, tá teir gevast. Tað er spurningurin, hvat kemur aftaná eitt lív sum fótboltsspælari, sigur Gunnar um hugsin og hyggur at knænum.

Støðan í dag

Tað er í dag yvir ellivu mánaðar síðani, at Gunnar Nielsen mátti berast av vøllinum í dystinum móti Bolton. Hann hevur roynt marruna hjá einum og hvørjum fótbolts-spælara. Hann hevur tað fótbolts-áhugaði kalla fyri besta arbeiði í heiminum – men er óarbeiðsførur. Náðileysu tímarnir í venjingarhølunum hava tó givið úrslit og tíðin nærkast til at Gunnar Nielsen aftur verður at síggja í arbeiðsklæðunum.

– Eg hevði mína bestu venjing higartil í vikuni, tá eg kláraði at venja fult út við hinum málverji-